

NEBRASKA

Novinky z David City, Neb.

Čtená redakce, milí čtenáři a roztomilé čtenářky! To máme divné počasí, vídíte? Napřed teplo jako v červenci a sucho, pak zima a mrazy a teď velké deště a opět zima. Co bývá dne 30. máje na hřbitově kvítí a letos po kvítí ani památky. Každý se na to jaksi podivně dívá! Namoklo je nyní dost, tak by mělo být už teplo. Ale marno jest, protiviti se přírodě a tak to musíme nechat. Dnes to opravdu vypadá tak, jako by už slunce nemělo více svítit.

Máme právě 30. května. Hudba hraje u radnice v parku, hoši z David City a Brainard šli si zahrát v míře a večer bude divadlo, jež jest již do posledního místa vyprodáno. Divadlo budou hrát žáci z vyšší školy.

Musím s vámi sdělit, že jsme si od našeho spolku ZČBJ. uspořádali malou zábavu, jež se nám líbila tak, že si podruhé uspořádáme větší. Myslela jsem, že pozvu do zábavy i Bartošovic z Linwood, kteříž se do David City pořád chystají, ale nikdy doopravdy nepříjdou. Však pojednou mně došla telefonická zpráva, že pan Bartoš drží u kamen koleno. A co náhoda nechtěla? Týž osud stihl i mne. Tak vidíte, pane Bartoši, oba nás navštívili nevtaný host. Nuže, jak se vám daří, vážený příteli? Já již opět běhám! Jste i vy již na nohou? Jen proto, jsem vás nepozvala, ale příště budete muset přijít, abyste si mohl též skočit. Zábavu jsme měli tichou. Každá sestra něco přinesla, bratr Pelikán nám ohotně rozdělal oheň v kamnech, jež máme po ruce, a sestra Boušová pustila se chutě do vaření kávy. Bratři si hodili (však víte, co oni mají nejraději), sestry se bavily jak nejlépe mohly a k zábavě společně přispíval Hugo Otoupalík hrou fonografu. Však, jak jsem již pravila, příště to bude lepší.

Nyní opět zůstanou nám dívky ze školy doma a tak nám trouhu vypořádkou. Mně ještě chodí do školy čtyři, nejmladší 12 roků. Věřte, že mám z těch mladých Čechů radost. Zde v David City jest několik rozumných hochů. Na každém banku jest Čech a na nádraží též. U nás jest ubytován syn pana Stejskala; jest zaměstnán na banku jako knihvedoucí. Jest to řádný hoch, jakých jest málo. Též byli v našem hotelu synové následujících krajanů: pp. Proškové, Macy, Janového a Dolisty. Všichni zde byli na zkoušku a byli jsme na ně pyšní, že jsou to Češi. Jak jest to krásné, když se můžeme zde před cizím národem honosit vzděláním i řečí a při tom přece zůstáváme upřímnými Čechy. Nepostačí však mluvit jen do větru, jak tomu jest v tak mnohých českých rodinách. Onehdy přišel do hotelu Čech a rozmlouvali jsme, jak se dívky učí češky. A tu on se vyjádřil: "Naše děti ani česky nemluví, jak by česky psaly!" Nevěděla jsem opravdu, mám-li mu na to odpovědět, aneb raději mlčet. Rodiče pouzí Češi a dívky jich česky neumí, ba ještě doznají, že ani mateřštině nerozumí — toť přece bolestné doznání. Na takovém pochybeném vychování dítek dle mého náhledu nenese vinu ani tak otec, jako spíše matka, ježto ona jest při nich stále, ona je vychovává a má na ně větší vliv než otec, jenž musí jít za svým povoláním, ať již jakýmkoliv. Sama jsem viděla, že děti takové, když se v jich přítomnosti mluví česky, smějí se

tomu, neb se za svou národnost před Američany stydí. Ani si takový chuděrka nepomyslí, jak sama sebe i národ svůj zahazuje. Proto tím pyšnější můžeme býti na takovou mládež, jež jest na český původ svůj hrda, jsou si vědoma, že osvojením si jazyka českého vedle důkladného vzdělání anglického získá mnoho pro budoucnost. Jsme mezi cizím národem a tudíž máme býti k sobě upřímní.

Měla jsem zodpovídat mnoho otázek, ale dnes nemohu jaksi přijít na dobrou myšlenku. Snad se vám to také někdy stane. Nu, vy nahradím vám to příště!

Srdečný pozdrav do St. Paul, Neb. Milé drahé děti, čtete jen bedlivě Pokrok, já vám v něm vždy něco povím. Těší mne, že to máte rádi a že se tak učíte česky číst. Zároveň předplácím na Pokrok pro mého syna Franka, neboť si přeje, aby byl též jeho čtenářem. Jeho adresa jest: Frank Otoupalík, Streeter, Sev. Dak. — Frvám vaše přítelkyně Františka Otoupalík.

Novinky z Linwood, Neb.

Pan Emil Folda, kasír Farmers and Merchants banky v Linwood, podal nám následující výkaz oné banky ze dne 25. května, jak doučen byl státnímu výboru: Rozpuštěno \$82,752.29, vklady obnášejí \$113,129.69 a hotovost na ruce i v jiných bankách uloženo \$39,124.63. Jest to zajisté výkaz, jakým se může pochlubit málokterý bank v malém městě v dalekém okolí!

V sobotu dne 25. května Sbor Deery Vlasti, č. 48 JČD., pořádal dvěpý ples na oslavu dostoupení počtu členkyň Jednoty té na 15,000. Hostů se sešlo se všech stran tolik, že je sotva mohla prostranná síň Bartošova pojmuti. Vzdr tomu, že výbor zjednal pro ples lepší a dražší síň a i hudbu dražší, jest s výnosem úplně spokojen. Říká se, že prý špatná věc jest i darmo drahá.

Pan Longin Folda z Clarkson, jenž minulý týden zasedal ve Schuyler na porotě, zajel si v sobotu dne 25. května do Linwood, aby se účastnil též zábavy damského sboru Deery Vlasti. Velice se divil, kde že prý se tady vzalo tolik lidí.

V pondělí min. týdne zemřela vážená zdejší osadnice pí. Františka Kavanová ve stáří 74 roků. Pohřeb její odbýval se ve středu dopoledne za hojného účastenství přátel a známých. V domě smutku a na hřbitově promluvil pan Tomáš Duda. Truchlivěm pozůstalým vyslovujeme naši hlubokou soustrast.

Pan Josef Krejčí z Omahy přijel sem v úterý min. týdne, aby doprovodil k poslednímu odpočinku svoji tehyni pí. Františku Kavanovou.

Pan Mundil z Clarkson, otec p. Freda Mundila, výpomocného kasíra na zdejším banku, zavítal ve středu min. týdne do Linwood. Byl zde ponejprv a dosti dobře se mu zde líbilo.

Poděkování! — Pokládáme za milou povinnost svou vzdáti vřelé díky všem, kdož nám jakýmkoliv způsobem vypořáhli při naší zábavě v sobotu dne 27. května, zejména pak pp. T. Dudovi, J. Wallovi, F. Wallovi a Al. Černému za obětavé služby za nálevnou, pí. Anastazii Sedlické za darované květiny a et. občerstvu za tak četnou návštěvu. Snahou naší jest a bude vždy zavděčiti se všem a přeci občerstvu i nadále si udržeti. Ještě jednou srdečný dík všem!

Porádající výbor.

Pani Kernerová z Omahy dlí zde přítomně u lůžka své nemocné matky, paní Svobodové, která již po delší čas churaví.

Naši hráči v míře No. 2 hráli v neděli dne 26. května s hráči z Morse Bluffs a zvítězili na celé čáře. Naši získali 8 bodů a hoši z Morse Bluffs velkou ničku.

Slavnost věčeni hrobů, odbyvaná na Č. N. H. u Kilianů, vydařila se nad očekávání skvěle, ač byl dešť každé chvíle na spadnutí. Dříve ještě, než se dostavil hlavní průvod z Morse Bluffs, byl již rozsáhlý hřbitov naplněn lidmi z blíзка i dále. Slavnostní řeč pronesl p. F. J. Sadilek z Wilber. Mluvil přímo od srdce k srdci a mnohé oko se zarosilo pohnutím, vyvolaným úchvatnými slovy řečníka, je mu se málokdo z Čechů vyrovná. Zpěvácký sbor přednesl několik dobře nastudovaných písní a zvláště se hodících pro slavnost tu. Pěveci se drželi opravdu znamenitě. Také p. J. Bělík pronesl několik srdečných slov a vyslovil naději, že se po roce opět ve zdraví všichni tu shledáme. Na to se družky s koší květin a ostatní shromáždění rozešli, aby ověnčili hroby svých milých jakož i těch, jichž nikdo více již nezpomíná. Po ověnění hrobů zapěna ještě americká hymna, načež se lid počal rozcházet do svých domovů. — Takřka všude již pořádají slavnost věčeni hrobů, jen u nás v Linwood pořádá nie. A přece tu máme silný Rád ZČBJ., kterýž by se mohl něčeho podobného podejmouti. Síly k tomu zajisté nescházejí, jen dobré vůle je třeba a vše se dokáže. Než doufejme, co dosud nebylo, že může být v blízké budoucnosti. — Jedna věc, jež se mi nelíbí při pořádání podobných smutečních slavností, jest — pořádání taneční zábavy v týž den. Většina lidí, zvláště mládež, takřka úprkem se žene ze hřbitova zrovna do hospody — k muzice, tak že ten mohutný dojem, vyvolaný pěknými řečmi, krásným zpěvem a vším ostatním na poli věčného odpočinku, v brzku se sebe setřese a mnohý z nich si více snad ani nepripomene význam onoho dne. Což nemáme těch zábav do roka dosti? Což opravdu nemůžeme věnovati ten jediný den vzpomínce na drahé naše zesnulé? Spíše by už prošlo, kdyby se sehrálo nějaké divadlo, jako na př. "Modlitba na hřbitově," neb "Otec náš," aneb nějaký jiný kus podobný. Ale pořádání pouhou dupandu — tím si věru velké etí u Američanů nezískáme.

M. F. B.

Novinky z Kalamazoo, Neb.

Dne 30. května uspořádal Rád Jan Hus, č. 50 ZČBJ., slavnost zdení hrobů, kteráž se dosti pěkně vydařila. Průvod na hřbitov zahájil byl kapelou, kterouž řídil V. Brom. Na to následovaly družky, školní hoši, členové spolku v dymostupu a pak teprve ostatní účastníci. Za zvuků hudby odebral se průvod na hřbitov, kamž dospěl v krátké době, neboť hřbitov od spolkové místnosti je jenom 1 a čtvrt míle vzdálen. Pořad slavnosti na hřbitově byl následující: Nejprve družička věnce nesoucí promluvila k shromážděným několik slov, k slavnosti této přílehlých a uložila věnce na patřičné místo. Na to ujal se slova slavnostní řečník, J. A. Hospodský z Wilber, který dojemnými slovy vyhlésl účel slavnosti této. Řeč je, ho všeobecně se líbila a všichni o ni vyjádřili se velmi pochvalně. Ač nerad, přece jen musím vytknouti některým bratřím, že nejevili dostatečný zájem na slavnosti,

pořádané řádem, ku kterému patří. Mnozí klidně zůstali doma, anebo dokonce pracovali. Nemažili takoví členové zájem na slavnosti spolkové, nemají jej ani v ostatním spolkovém jednání. Po odbyté slavnosti na hřbitově odebrali jsme se do spolkové síně, kde byl dítkami našimi proveden pěkný program, sestávající z kupletů a deklamací. Musíme začínati s těmi menšími, protože ti velef tomu žádnou pozornost nevěnují. Program byl znamenitě proveden a tu směle můžeme s těmi nejlepšími nadějemi hleděti budoucnosti vstříci. Veřejné programy jsou pro děti naše nad jiné prospěšnými, neboť tak nejlépe učí se znáti rodný svůj jazyk a zároveň oči se jej milovati. Po vyčerpání programu rozpuřdila se taneční zábava, která potrvála až do časných hodin ranních.

Když už jsem se tak do toho psaní pustil, musím se též zmíniti o počasí. Dešť, který mnohými byl již toužebně očekáván, dostavil se v plné míře a všemu hojně prospěl. Zejména získaly jím pastviny, které vyhlížely nejinak než pustiny, dále drobné obilí. Korna vzhází pomalu, poněvadž to chladné počasí dosud nás opustiti nechce. Jest již značně pokročilý čas a tu by již mohlo trochu toho tepla přijít. Josef Štorek.

Vliv ženy.

Nelze upříti, že od nepamětných časů žena vždycky měla a jistě jistě vždycky bude mít veliký vliv na poměry mužovy, ba v mnohých případech byla to jen ona, která byla vůdčím duchem celé

rodiny. Abychom jen malý důkaz toho uvedli, chceme připomenouti dopis váženého přítele svého, v němž oznamuje nám, že dlouho trpěl různými nespánými, ale nevěděl, kde hledati příčinu jich. Tu manželka jeho poradila mu, by bral Trinerovo Léčivé Hořké Víno, protože pozorovala, že nemá dobrou chuť k jídlu, jako mívá, že pleť jeho stává se zažloutlou, mdlou a lesku prázdnu, že oči jeho jsou vpadlémi a že i chůze jeho není tak pružnou jak bývala. Přemýšlela o tom a přišla k tomu náhledu, že příčina vězí v zařívaci soustavě. Jsme jistými, že týmž způsobem mnohá manželka působila na svého churavého manžela, neboť jsou bystrými pozorovatelkami. Kdykoli někdo z rodiny bude churavěti na žaludek nebo vnitřnosti, bude mít zácpu, bolení hlavy, špatnou chuť k jídlu, nepěknou pleť a pocit stálé unavenosti, nechť matka předepíše Trinerovo Léčivé Hořké Víno. V lékárnách. Jos. Triner, 799 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Předplácejte se na "Pokrok" \$1.00 ročně. — Do Čech \$2.00.

Vzorné a čistě zařízený obchod

REZNICKÝ A UZENÁŘSKÝ vlastní

V. Vojtěchovský V BRUNO, NEB.

Čerstvé maso, jakož i výtečné výrobky uzennářské vždy v hojném výběru. Od 1. května započal kupovati maslo, vejce a drůbež vůbec. Ceny znamenité a co (hlavně), platí hotově a hned! Za telata platí rovněž ty nejvyšší ceny. 40k3m

Oznámení úmrtí a díkůvzdání!

Nezměrným žalem sklíčení oznamujeme všem přátelům a známým, že naše milovaná matka a tehyně

Františka Kavanová

zemřela po nedlouhé nemoci v pondělí dne 27. května v Linwood, Neb., ve stáří 74 roků a ve středu dne 29. května dopoledne za hojného účastenství přátel a známých pohřbena byla na Kiliánově hřbitově u Linwood. — Drahá zesnulá narodila se v Lažinkách na Moravě 1. listopadu 1833.

Truchliví pozůstalí:

Kateřina Krejčí, Františka Baštár a Anna Hajný, deery.

Josef Kavan a Martin Kavan, synové.

Josef Krejčí, Jan Baštár a Jan Hajný, zefové.

Barbora Kavan a Františka Kavan, snachy.

Omaha, Neb., dne 31. května 1907.

45z.

Oznámení úmrtí a díkůvzdání!

Nezměrným žalem sklíčení sdělujeme všem svým přátelům a známým, že náš milovaný syn

Ladislav Veselý

neúprosnou smrtí vyrván byl z kruhu našeho dne 23. května 1907 v nemocnici sv. Josefa v Omaze a v sobotu dne 25. května 1907 pohřben byl za velkého účastenství přátel a známých v Linwood na Lápyv Hřbitov. — Drahý zesnulý narodil se dne 19. června 1889 v Náměstí u Brna na Moravě a v Americe dlil 15 roků.

Cítíme se povinnými vzdáti své nejsrdčnější díky všem, kdož jakýmkoliv způsobem účastenství své na jeho nám dali a v kratém zármutku našem potěšili nás se snažili. Na prvním místě nesmíme opomenouti vzdáti vřelý dík p. Dr. B. W. Draskému za vzornou péči, nemocnému věnovanou, a za snahu život mu zachrániti. Když pak síly jeho již nestačily, požádal jsem p. E. Foldu, aby mi pomohl dopravit syna do nemocnice v Omaze. Pan Folda žlástostí mi uhotně vyhověl a vše mi v Omaze vyjednal, načež mu rodina Veselých vzdává nejserdčnější dík. Dále vzdáváme vřelý dík těm, jež dleli u lůžka po dobu nemoci drahého našeho zesnulého. Rovněž srdečný náš dík nechť přijme p. E. Janda, pohrobek v Omaze za vypravení a odeslání tělesných pozůstatků k synovým do Linwood. Stejně vřelé díky vzdáváme p. T. Dudovi za dojemná slova útěchy, pronesená ve spolkové síni jakož i na hřbitově. Upřímný náš dík nechť přijmou dlele členkyň "Deery Vlasti", č. 48 JČD., za darovaný krásný věnec a vůbec všichni darové krásných věnců a kytí, zvláště pak p. E. Bouškoví za darovaný věnec památní a výpomoc při rakvi. — Pí. M. F. Bartošové a pí. M. Tichákové vzdáváme srdečný dík za obstarání mřádnou a družiček a všem mladencům a družičkám děkujeme co nejvřelěji za doprovování drahého zesnulého na hřbitov. Těž nesmíme opomenouti poděkovati vřele et. kaple a Ahle za přednesení několika smutečních pochodu v síni i na hřbitově. Na konec pak vzdáváme srdečné díky všem, kdož se pohřbu drahého zesnulého našeho účastnili a tělesné pozůstatky jeho k poslednímu odpočinku doprovodili. Ještě jednou vřelé díky všem!

RODINA VESELÝCH.

Linwood, Neb., dne 27. května 1907.

45z.